

Evaluation and Simulation of the Water Footprint of Agricultural Products in Climate Change Scenario (Case Study: Kashf Roud Basin)

Elahe Ahani¹, Saman Ziaee^{2*}, Mohammadi Hamid³, Mostafa Mardani Najafabadi⁴, Abbas Mirzaee⁵

Received: 20 August 2022 Accepted: 28 March 2023

1-PhD Student in Agricultural Economics, Dept. of Agriculture, University of Zabol, Zabol, Iran.

2-Asocc. Prof., and Assist. Prof., Dept. of Agricultural Economics, Faculty of Agriculture, University of Zabol, Zabol city, Zabol, Iran.

3- Asocc. Prof., of Agricultural Economics Agricultural Sciences and Natural Resources University of Khuzestan, Iran.

4- Assist. Prof., of Agricultural Economics Agricultural Sciences and Natural Resources University of Khuzestan, Iran.

*Corresponding Author Email: samanziaee@gmail.com

Abstract

Background and Objective: Today, due to the extensive and mutual effects of climate change in various sectors of production, environment and human societies, climate change is considered as one of the most important environmental challenges of the 21st century, which has serious economic consequences. The agricultural sector has experienced the most adverse effects of climate change due to excessive dependence on climate phenomena. In this study, an attempt was made to simulate and evaluate the water footprint of agricultural products under climate change conditions in the Kashf Roud Basin.

Materials and Methods: In this study, WEAP software was used for the integrated assessment of water resources. Also, the MABIA tool available in the WEAP software was used to simulate the effects of climate change for crops such as wheat, barley, alfalfa, tomatoes, cucumbers, onions, and fodder corn. Finally, water and carbon footprints were simulated using WEAP and MABIA model outputs for 2013-2040.

Results: The results of the models of the sixth report under the pessimistic and medium water footprint scenarios showed that the water requirement and crop yields increase and decrease, respectively. The major decrease in yield in the middle scenario was attributed to the products of barley and alfalfa with 25.7 and 25.6 percent, respectively. Also, the highest amount of change in the net water requirement in the pessimistic scenario belonged to potatoes and onions, respectively, equal to 64.8 and 59.37 percent compared to the current conditions. In general, the selected crops had the highest water footprints, respectively, sugar beet, fodder corn, onion, alfalfa, tomato and cucumber with 18, 15, 14, 14, 13 and 12 thousand cubic meters per hectare. The lowest amount of carbon footprint was assigned to wheat, barley, and alfalfa and fodder corn.

Conclusion: The results of the study showed that by applying the climate scenarios, the water footprint of agricultural products will be larger than the green water footprint. This indicated an increase in evaporation and transpiration and a decrease in rainfall at the basin level, and on the other hand, it shows the negative consequences of the climate change phenomenon for the farmers of the region. Therefore, according to the decrease in rainfall and the critical situation of the Kashf Roud Basin, the most important solution is to reduce the water footprint by reducing water consumption and balancing the use of resources with regard to the water potential of the basin.

Keywords: Agricultural Sector, Climate Change, Water Footprint, Carbon Footprint, Climate Scenarios (optimistic, medium, and pessimistic).

ارزيابي و شبیه سازی ردپای آب محصولات کشاورزی در سناریوهای تغییر اقلیم (مطالعه موردی: حوضه آبریز کشف رود)

الهه آهني^۱، سامان ضيايي^{۲*}، حميد محمدي^۲، مصطفي مرداني نجف آبادي^۳، عباس ميرزايي^۴

تاريخ دريافت: ۱۴۰۱/۵/۲۹ تاريخ پذيرش: ۱۴۰۲/۱/۸

۱- دانشجوي دکتری اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زابل

۲- دانشيار و استاديار، گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زابل

۳- دانشيار، دانشکده مهندسي زراعي و عمران روستايي، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبيعي خوزستان

۴- استاديار گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده مهندسي زراعي و عمران روستايي، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبيعي خوزستان

*مسئول مکاتبه: Email: samanziaee@gmail.com

چکیده

اهداف: با توجه به اثرات گسترده و متقابل تغییر اقلیم با بخش‌های مختلف توليدي، زیست‌محيطی و جوامع انساني، امروزه از تغییر اقلیم بعنوان یکی از مهمترین چالش‌های زیست‌محيطی قرن بیست و یکم یاد می‌شود که پیامدهای جدی اقتصادی به دنبال دارد. بخش کشاورزی به دليل وابستگي بيش از حد به پديده‌های اقلیم، بیشترین اثرات نامطلوب ناشی از تغییر اقلیم را تجربه نموده است. در این مطالعه تلاش شد ردپای آب محصولات کشاورزی تحت شرایط تغییر اقلیم در حوضه آبریز کشف رود شبیه سازی و مورد ارزیابی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه بمنظور ارزیابی یکپارچه منابع آب از نرم افزار WEAP استفاده شد. همچنین، از ابزار MABIA موجود در نرم‌افزار WEAP جهت شبیه سازی اثرات تغییر اقلیم برای محصولات زراعی از جمله گندم، جو، یونجه، گوجه‌فرنگی، خیار، پیاز و ذرت علوفه‌ای بهره گرفته شد. در نهایت، شبیه‌سازی ردپاهای آب و کربن با استفاده از خروجی‌های مدل WEAP و MABIA برای سال‌های ۲۰۱۳-۲۰۴۰ انجام گرفت.

یافته‌ها: نتایج حاصل از خروجی مدل‌های گزارش ششم تحت سناریوهای انتشار بدبینانه و میانه ردپای آب نشان داد که نیازآبی و عملکرد محصولات به ترتیب افزایش و کاهش می‌یابد. بیشترین کاهش عملکرد در سناریو میانه را دو محصول جو و یونجه با ۲۵/۷ و ۲۵/۶ درصد به خود اختصاص دادند. همچنین بیشترین میزان تغییر نیاز خالص آبی متعلق به محصول سیب‌زمینی معادل ۶۴/۸ درصد و پیاز ۵۹/۳۷ درصد در سناریو بدبینانه نسبت به شرایط جاری بود. بطور کلی از محاسبه ردپای آب این نتیجه حاصل شد که بیشترین ردپای آب محصولات منتخب را بترتیب چغندرقد، ذرت علوفه-ای، پیاز، یونجه، گوجه‌فرنگی و خیار با ۱۸، ۱۵، ۱۴، ۱۴، ۱۳ و ۱۲ هزار متر مکعب در هکتار دارا بودند. کمترین مقدار ردپای کربن نیز به محصولات گندم، جو، یونجه و ذرت علوفه‌ای اختصاص یافت.

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه نشان داد با اعمال سناریوهای اقلیم ردپای آب محصولات کشاورزی حجم بیشتری نسبت به ردپای آب سبز خواهد داشت. این امر بیانگر افزایش تبخیر و تعرق و کاهش میزان بارندگی در سطح حوضه بود و از سوی دیگر پیامدهای منفی رخداد پدیده تغییر اقلیم را برای کشاورزان منطقه نمایان می‌کند. بنابراین با توجه به کاهش بارندگی و وضعیت بحرانی آبخوان حوضه آبریز کشف رود مهمترین راهکار در جهت کاهش ردپای آب از طریق کاهش مصارف آب و برقرای تعادل در بهره‌برداری از منابع با توجه به پتانسیل‌های آبی حوضه می‌باشد.

واژه های کلیدی: بخش کشاورزی، تغییر اقلیم، ردپای آب، ردپای کربن، سناریوهای انتشار (خوشبینانه، میانه و بدبینانه).

مقدمه

پیش‌بینی‌های جهانی نشان می‌دهد با افزایش رشد جمعیت و تنوع رژیم‌های غذایی، تقاضای غذا و به دنبال آن تقاضای آب و انرژی برای تولید غذا دچار تغییر و تحول شده است. تأمین آب، غذا و انرژی بدون کاهش منابع طبیعی از جمله چالش‌برانگیزترین مسائل در منطقه آسیا است (هاف ۲۰۱۱). بخش کشاورزی علاوه بر اینکه بعنوان مهمترین بخش تولیدکننده مواد غذایی است، با مصرف ۷۰ درصد از مجموع کل منابع آب شیرین جهان بعنوان بزرگترین مصرف کننده آب در جهان بشمار می‌رود (میرزایی و همکاران ۲۰۱۸).

از جمله مهمترین مسائلی که طی دهه‌های اخیر در بخش کشاورزی نمود یافته و تولید محصولات زراعی را با محدودیت مواجه ساخته است، تغییرات اقلیم می‌باشد. تغییر اقلیم و افزایش گرمای جهانی از مهمترین مسائل روز دنیا است. با پیشرفت بخش صنعت و مکانیزه شدن امور در قرن نوزدهم و رشد روزافزون فعالیت‌های بشری، تغییرات گوناگونی در زندگی انسان‌ها به وقوع پیوسته است. استفاده بیش‌ازحد از منابع ذخیره‌ای و سوخت‌های فسیلی مانند زغال‌سنگ، نفت و گاز سبب شکل‌گیری و تشدید گازهای گلخانه‌ای در اتمسفر زمین می‌شود (لیانی و بخشوده ۲۰۲۱).

در کشورهای خشک و نیمه خشک مانند ایران پدیده تغییر اقلیم تأثیرات نامطلوب زیادی بر جامعه به‌خصوص بخش کشاورزی گذاشته و تولیدات کشاورزی و در مجموع امنیت غذایی کشور را تحت تأثیر قرار داده است. شرایط اقلیمی ایران بیانگر وابستگی بیش از حد بخش کشاورزی برای تولید مواد غذایی به آبیاری است. این وابستگی به حدی است که با وجود سطح نسبتاً یکسان اراضی سالانه زیرکشت دیم و فاریاب کشور، بطور متوسط ۹۰ درصد فرآورده‌های کشاورزی از زراعت آبی حاصل می‌شود (گودرزی ۲۰۲۰). در چنین شرایطی تأثیرات اقلیمی ناشی از پدیده خشکسالی و ترسالی می‌تواند تأثیرات منفی یا مثبت زیادی بر تولید محصولات کشاورزی و امنیت غذایی ایران برجای گذارد. در واقع کشاورزان مهمترین گروهی

هستند که به دلیل نوسانات دمایی حاصل از تغییر اقلیم، بیشترین خسارت را در جریان تولید محصولات کشاورزی متحمل می‌شوند (نیک‌مهر و زیبایی ۲۰۲۰). وقوع تغییرات اقلیم حتی به‌صورت جزئی نیز می‌تواند بر تمام ارکان زندگی بشر و حیات طبیعی اثرات چشم‌گیر و قابل توجهی داشته باشد. همچنین به دلیل اینکه بخش کشاورزی یکی از مهمترین بخش‌های تولیدی و اقتصادی بسیاری از کشورها محسوب می‌شود، این تغییرات سبب دگرگونی در ساختار اقتصادی و الگوی تجارب آن‌ها نیز گردیده است (صالحی کمرودی و شاکری بستان آباد ۲۰۱۹). این بخش علاوه بر جنبه اقتصادی از نظر فیزیکی نیز از اثرات تغییر عوامل اقلیمی همچون درجه حرارت و بارندگی آسیب‌پذیر متأثر شده است.

براساس پیش‌بینی‌های جهانی تا سال ۲۰۵۰ مسئله مدیریت منابع آب بعنوان اصلی‌ترین موضوع مورد بحث در کشورهای مختلف جهان خواهد بود. کشور ایران نیز براساس پیش‌بینی‌های انجام شده تا سال ۲۰۲۵ به لیست کشورهای که با وضعیت کمبود آب مواجه‌اند، افزوده خواهد شد. همچنین تقاضا برای دسترسی به منابع در دهه‌های اخیر در اثر افزایش رشد جمعیت و مهاجرت، توسعه اقتصادی، تجارت بین‌المللی، شهرنشینی، تغییرات فرهنگی، تکنولوژیکی و تغییرات اقلیمی افزایش شدیدی خواهد داشت. با توجه به کاهش منابع تجدیدناپذیر و افزایش تنش آبی در جهان، امنیت غذایی جامعه با توجه به افزایش رشد جمعیت یکی از مهمترین چالش‌های پیش‌روی بشر می‌باشد (هاف ۲۰۱۱).

وضعیت موجود منابع آب در ایران و روند گرایش حاکم بر آن به‌خوبی ضرورت مدیریت تقاضا و تعدیل مصرف آب را نشان می‌دهد. در این راستا محاسبه ردپای آب زمینه لازم را برای شناسایی جریان‌های آب مجازی و اصلاح سیاست‌های تجاری فراهم می‌سازد. واژه ردپای آب بخشی از یک مفهوم وسیع‌تر و مشتمل بر ردپاهای اکولوژیکی، کربن و آب است که در دهه‌های گذشته در علوم محیط‌زیستی توسعه یافت (اشک تراب

و بخشوده (۲۰۲۱). در ردپای اکولوژیکی، استفاده از زمین و طبیعت (هکتار)، ردپای کربن، مقدار گازهای گلخانه‌ای تولید شده (معادل دی‌اکسید کربن به تن) و در ردپای آب، انواع آب مصرفی (مترمکعب در سال) مورد توجه می‌باشد (کاسولانی و همکاران ۲۰۱۶). شایان ذکر است ردپاهای اکولوژیکی، کربن و آب، در حالت‌های کلی معیارهای کمی هستند که بیانگر توجه به محیط‌زیست یا فشار وارد بر محیط‌زیست را از سوی انسان می‌باشند. در همین راستا ردپای آب، بیانگر توجه انسان به منابع محدود آب شیرین در جهان است. بنابراین می‌تواند پایه‌ای را برای ارزیابی اثرات محصول و خدمات بر سیستم‌های آب شیرین و ایجاد استراتژی‌هایی برای کاهش این اثرات، فراهم سازد (ژانگ و همکاران ۲۰۱۹).

با توجه به اینکه تغییر اقلیم اثر مستقیمی بر منابع آبی، وضعیت هیدرولوژیک و عملکرد محصولات کشاورزی دارد، مطالعات متعددی در داخل و خارج مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

لی و همکاران (۲۰۱۹) از مدل هیدرولوژیکی WEAP و ماژول زراعی آن MABIA برای بررسی اثرات تغییر اقلیم بر عملکرد و نیاز آبی محصولات کشاورزی بهره گرفتند. دئوبانجار و همکاران (۲۰۱۷) در راستای بررسی اثرات تغییر اقلیم و تعیین الگوی کشت محصولات کشاورزی و ولیر و وئن برون (۲۰۱۸) معیارهای برنامه‌ریزی چندهدفه و تصادفی را مورد بررسی قرار دادند.

استیو و همکاران (۲۰۱۵) از تلفیق مدل برنامه‌ریزی ریاضی غیرخطی مزرعه‌محور WEAP و ماژول MABIA به منظور بررسی اثرات تغییر اقلیم و روش‌های انطباق با آن در حوضه رودخانه گوادیانا (پرتغال و اسپانیا) بهره گرفتند. فورنی و همکاران (۲۰۱۶) از مدل‌سازی هیدرولوژیکی-اقتصادی WEAP برای پیش‌بینی اقدامات اقتصادی کشاورزان در پاسخ به تغییرات آب در دسترس در حوضه آبریز سن خواکین (ایالت متحده) طی دوره تاریخی ۲۰۱۳-۲۰۹۹ استفاده نمودند.

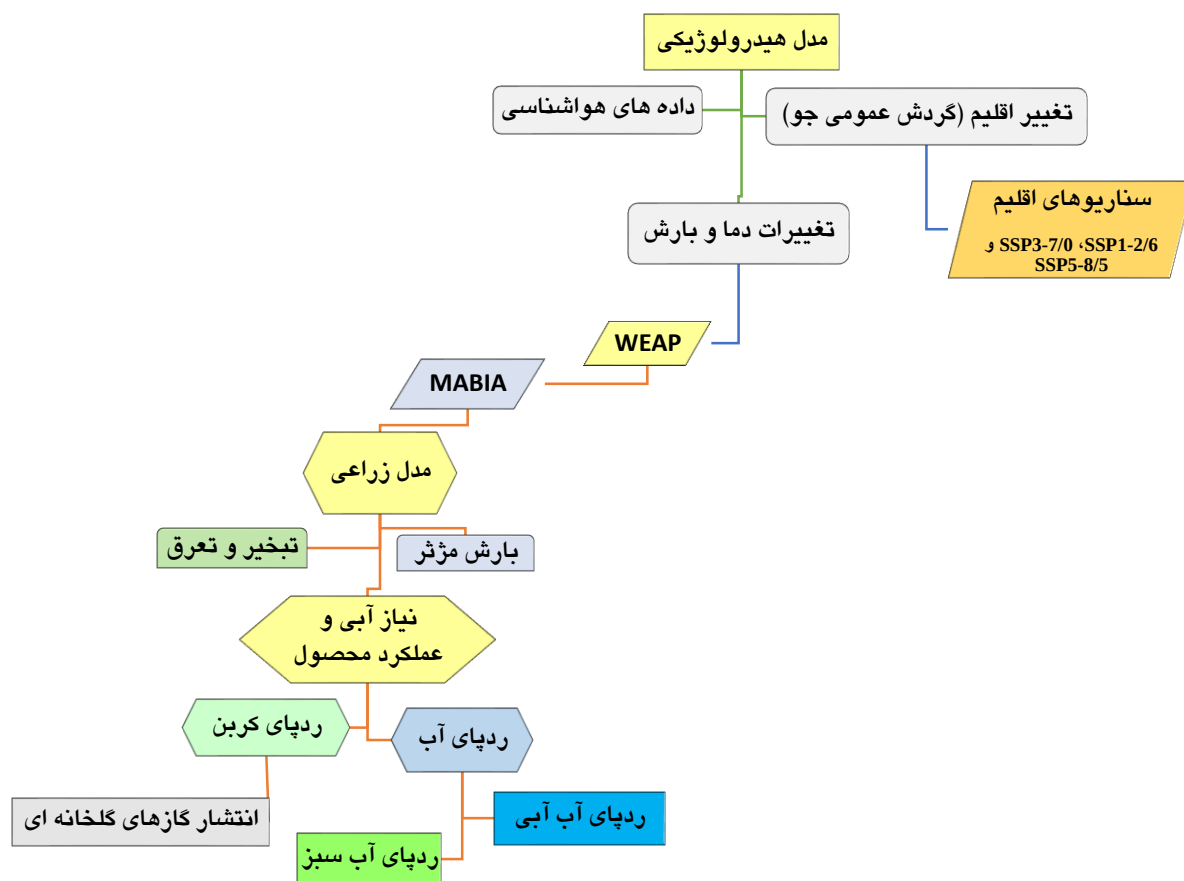
نیک‌مهر و زیبایی (۲۰۲۰) با استفاده از یک مدل هیدرولوژیکی اقتصادی، مدل WEAP و ماژول MABIA به ارزیابی اثرات بالقوه تغییر اقلیم و سناریو تطبیقی بهبود راندمان آبیاری بر وضعیت کشاورزی زیرحوضه کرخه جنوبی پرداختند. لیانی و همکاران (۲۰۲۱) اثرات تغییر شرایط آب‌وهوایی بر بخش-کشاورزی حوضه آبریز رودخانه خیرآباد را با استفاده از مدل WEAP و ماژول زراعی آن MABIA همچنین دانشگر و همکاران (۲۰۲۱) عملکرد و نیازآبی محصولات زراعی را در سناریوهای مختلف اقلیم مورد ارزیابی قرار دادند. مطالعات انجام شده در راستای مدیریت منابع آب محصولات زراعی با استفاده از مفهوم ردپای آب، خلیلی و همکاران (۲۰۱۹) طی مطالعه‌ای محاسبه ردپای آب محصولات زراعی استان قم نشان دادند که سهم ردپای آب محصولات مورد بررسی بیشتر از مقادیر ردپاهای آب سبز و خاکستری برآورد شد. اشک تراب و بخشوده (۲۰۲۱) حسابداری ردپای آب محصولات زراعی اصلی در استان فارس را برآورد کردند. ولایت‌زاده و همکاران (۲۰۱۹) انتشار ردپای کربن و ارتباط آن با مصرف انرژی با مصرف انرژی در میدان نفتی یادآوران استان خوزستان با هدف حفاظت محیط‌زیست را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. با توجه به بررسی مطالعات انجام شده، مطالعه حاضر با دیدگاهی متفاوت از سایر مطالعات به بررسی اثرات تغییر شرایط آب و هوایی بر بخش کشاورزی حوضه آبریز کشف رود پرداخته است. در ادامه جهت مدیریت بهتر منابع آب در بین محصولات زراعی حوضه آبریز کشف رود، به ارزیابی ردپای آب؛ محاسبه آب مصرف شده در فرآیند تولید محصول، ردپاهای آب آبی (نیاز خالص آبی یا حجم آبی که مستقیم در تولید محصول استفاده می‌شود) و آب سبز؛ به سهم آب حاصل از بارندگی و در نهایت ردپای کربن (میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای) پرداخته شد.

مواد و روش‌ها

چارچوب مفهومی مدل ارزیابی اثرات تغییر اقلیم بر الگوی کشت محصولات کشاورزی در حوضه آبریز

اقلیم و درواقع تلفیقی از سناریوهای اقتصادی - اجتماعی با در نظر گرفتن میزان واداشت انرژی تابشی خورشیدی گزارش پنجم (RCP) می باشد. این سناریوها تحت سه سناریو SSP1-2/6، SSP3-7/0 و SSP5-8/5 بترتیب (خوشبینانه، میانه و بدبینانه) مورد بررسی قرار گرفتند (سرابی و همکاران ۲۰۲۰).

کشف رود استان خراسان رضوی در شکل ۱ نشان داده شد. به منظور بررسی اثرات تغییر اقلیم بر میزان دما و بارش در سطح حوضه از ترکیب وزنی چهار مدل AOGCM از پروژه مدل های جفت شده فاز ششم CMIP6 بهره گرفته شد. سناریوهای SSP گروه جدیدی از سناریوهای انتشار ناشی از مدل های گزارش ششم

شکل ۱- چارچوب مدل سازی

(برای برخی از متغیرها از جمله حداکثر و حداقل دما و بارش، رطوبت، سرعت باد، جریان های ورودی آب، حجم آب ذخیره شده در سد کارده بصورت سری زمانی روزانه، ماهانه و یا سالانه (برحسب داده های موجود و مورد نیاز) و برخی دیگر از متغیرها همچون ضرایب گیاهی، سطح زیرکشت، راندمان، حجم آب تقاضا شده در بخش شهری و صنعتی بصورت نرخ متوسط) در سال زراعی ۹۷-۹۸ جمع آوری گردید.

بررسی اثرات تغییر شرایط آب و هوایی بر میزان عملکرد و نیاز آبی محصولات زراعی و در نهایت محاسبه ردپای آب در تولید محصول طی سه گام ارزیابی و شبیه سازی شد.

گام اول، حوضه آبریز مورد مطالعه در نرم افزار ویپ مدل سازی و اطلاعات کشاورزی، اقلیمی، خاک شناسی و هیدرولوژی منطقه بر حسب نیاز وارد نرم افزار شد. اطلاعات مورد نیاز در این بخش از گزارش های سازمان آب منطقه ای استان خراسان رضوی، سازمان جهاد کشاورزی و سازمان هواشناسی

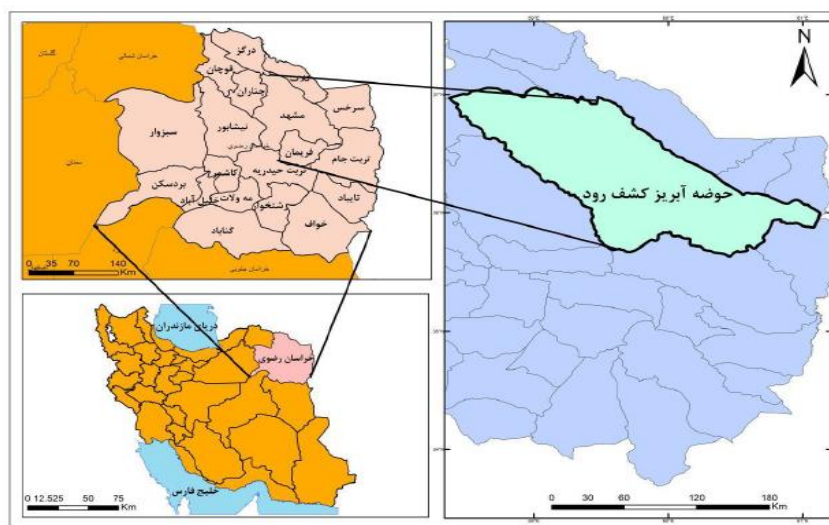
اين رودخانه ۱۷۴ كيلومتر، داراي آورد متوسط سالانه ۲۸/۸ ميليون متر مكعب در محل ايستگاه اولنگاسدي واقع در خروجي حوضه آبريز و پس از طي مسافتي معادل ۳۰۰ كيلومتر در محلي به نام پل خاتون در شرق حوضه آبريز قره‌قوم به هريرو مي‌ريزد. در شكل ۲ حوضه آبريز كشف رود بعنوان حوضه انتخابي براي پژوهش حاضر نشان داده شد.

براساس آخرين مطالعات بيلان منابع آب (۱۳۹۹-۱۳۶۴) ميانهين بارش ۳۰ ساله در سطح حوضه آبريز معادل ۲۷۴/۲۷۰۲ ميلي متر برآورد شد. همچنين متوسط درجه حرارت سالانه از بخش‌هاي شمالي و جنوبي به سمت مركز دشت افزايش يافت. متوسط سالانه درجه حرارت روزانه در ارتفاعات حوضه ۱۰/۳ و در دشت ۱۲/۸ درجه سانتی‌گراد برآورد گرديد (مطالعات به‌هنگام‌سازي بيلان منابع آب حوزه آبريز قره‌قوم ۲۰۱۵).

گام دوم؛ از مدل كالبره شده براي ارزيابي اثرات سناريوهاي اقليمي بر ميزان عملکرد و نيازآبي محصولات بهره گرفته شد.

گام سوم؛ با استفاده از نتايج مربوط به نيازآبي و عملکرد در سناريوهاي مختلف اقليم؛ ردياهاي آب‌آبي، آب سبز، و اجزاء ردياي آب و در نهايت ردياي كربن محاسبه شد.

حوضه آبريز كشف رود واقع در ضلع غربي حوضه قره‌قوم در شمال استان خراسان رضوي با كشيدگي شمال غربي- جنوب شرقي در حدفاصل ارتفاعات بينالود در جنوب غرب و غرب و ارتفاعات كپه داغ (هزار مسجد) در شرق و شمال شرق، در محدوده‌اي به طول جغرافيايي ۵۸ درجه و ۲۰ دقيقه تا ۶۰ درجه و ۸ دقيقه شرقي و عرض جغرافيايي ۳۵ درجه و ۴۰ دقيقه تا ۳۶ درجه و ۳ دقيقه شمالي واقع شد. مهمترين رودخانه اين حوضه كشف رود مي‌باشد. طول تقريبي

شكل ۲- موقعيت حوضه آبريز كشف رود

برنامه‌ريزي منابع آب است كه بر اصل توازن آب استوار است و زيرحوضه‌هاي مختلف، گره‌هاي تقاضاي آب، زيرساخت‌ها، جريان‌هاي آب و كانال‌هاي انتقال آب را با يكدیگر مرتبط مي‌كند. مدل WEAP مؤلفه‌هايي از چرخه هيدرولوژيكي را به‌وسيله شبیه‌سازي فرآيندهاي

شبیه‌سازي هيدرولوژيكي و ارزيابي سناريوهاي تغيير اقليم (Cimp6)^۱

در ادامه براي شبیه‌سازي هيدرولوژيكي حوضه از مدل برنامه‌ريزي و ارزيابي منابع آب WEAP بهره گرفته شد. مدل WEAP از جمله مهمترين ابزارها براي

¹Coupled Intercomparison Model Project Phase 6

۳- تخمین میزان آب آبیاری

برای تخمین میزان آب آبیاری مورد نیاز محصولات کشاورزی هر منطقه اطلاعات مربوط به برنامه زمان بندی آبیاری و عمق آبیاری در مدل دخیل می باشد.

۴- شبیه سازی عملکرد محصولات

در ماژول MABIA شبیه سازی عملکرد محصولات زراعی براساس فرمول (۱) محاسبه گردید.

$$1 - \frac{Y_a}{Y_m} = K_y \left(1 - \frac{ET_a}{ET_c} \right) \quad (1)$$

براساس رابطه ۱، Y_a عملکرد واقعی محصول، Y_m عملکرد حداکثر، K_y فاکتور واکنش- عملکرد، ET_a تبخیر و تعرق واقعی و ET_c تبخیر و تعرق در شرایط مشابه واقعی ولی بدون محدودیت آبی بود.

داده های مورد نیاز مطالعه از طریق بررسی نشریه ها، گزارشات و سالنامه های آماری کشاورزی سال ۱۳۹۹-۹۸ و مصاحبه با کارشناسان هر شهرستان و از طریق شرکت های مهندسی مشاور (به دلیل تکمیل بودن اطلاعات) مربوطه گردآوری گردید. همچنین بعضی پارامترهای مربوط به بارش مؤثر، نیاز ناخالص آبی گیاه، ضرایب گیاهی، بافت خاک، تبخیر و تعرق گیاه نیز از طریق نرم افزارهای نت وات^۳ و کراپ وات^۴ برآورد گردید.

روش MABIA موجود در نرم افزار WEAP ابزاری مناسب جهت شبیه سازی این گونه متغیرها می باشد. مزیت اصلی WEAP در رویکرد یکپارچه سازی سیستم های آبی و جهت گیری آن در راستای سیاست ها بود. در معادلات WEAP مسائل مربوط به نیاز (الگوی مصرف آب، راندمان تجهیزات، استفاده مجدد، هزینه ها و تخصیص) همگام با مسائل مربوط به منابع (جریان های سطحی، آب های زیرزمینی، مخازن و انتقال های آب) لحاظ می شود.

همچنین در نرم افزار WEAP از ابزار PEST به منظور اعتبارسنجی مدل بهره گرفته شد. این ابزار به

بارش- رواناب در سطح حوضه و با استفاده از سری های زمانی داده های آب و هوایی محاسبه می کند. بنابراین هر واحد زیرحوضه به کلاس های کاربری زمین مختلف تقسیم بندی و توازن آب تحت شرایط آب و هوایی آن زیرحوضه محاسبه می شود. در این مدل برای هر واحد کشاورزی توابع تجربی جهت توصیف و شبیه سازی تبخیر و تعرق، رواناب و جریان های سطحی، تغییر در رطوبت خاک، روند جریان جاری به رودخانه و نفوذ عمقی به آب زیرزمینی بکار گرفته شد.

مدل MABIA

MABIA یکی از ماژول های موجود در مدل WEAP است که برای شبیه سازی فرآیندهای هیدرولوژیک مانند تبخیر و تعرق، رواناب، نفوذ و آبیاری بکار گرفته می شود. این روش توسط جبلون و سهلی^۱ در مؤسسه ملی کشاورزی تونس ارائه گردید. در مطالعه انجام شده با استفاده از اطلاعات مختلف زراعی، هیدرولوژیکی و هواشناسی، عملکرد و نیاز آبی محصولات زراعی شبیه سازی شد. فرآیند کار این ماژول شامل مراحل زیر است:

۱- محاسبه تبخیر و تعرق گیاهان

در ماژول MABIA تبخیر و تعرق گیاهان با استفاده از مدل فائو- پنمن- مانتیث توسط آلن و همکاران^۲ برآورد گردید. برای محاسبه تبخیر و تعرق اطلاعات هواشناسی از جمله دمای حداکثر و حداقل، رطوبت نسبی حداقل و حداکثر، سرعت باد در ارتفاع دومتري و ساعات آفتابی روزانه مورد نیاز است.

۲- محاسبه ظرفیت آب در دسترس

به منظور محاسبه ظرفیت آب در دسترس، باید داده های مربوط به ظرفیت نگهداری آب خاک در نقطه اشباع، ظرفیت مزرعه و پژمردگی در دسترس باشد، اما ظرفیت آب خاک در نقاط مذکور با توجه به نوع بافت خاک منطقه متفاوت می باشد.

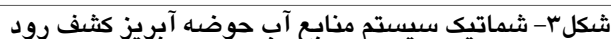
¹Jabloun and Sahli.

² Allen et al

³ NetWat

⁴CropWat

شماتیک سیستم منابع آب بخشی از حوضه آبریز کشف رود با سه گره تقاضای بخش کشاورزی، یک گره تقاضای بخش صنعت و ۹ گره تقاضای شهری در شکل ۳ نشان داده شد.

قرار گرفت. در این گزارش تأثیر فعالیت‌های انسانی بر وضعیت فعلی آب‌وهوا و چگونگی تأثیرگذاری آب‌وهوای آینده بر مناطق مختلف در سراسر جهان تشریح گردید. در یافته‌های گزارش ششم به ارائه درک درستی از وضعیت آب‌وهوای فعلی و آینده پرداخته می‌شود و عملاً آنچه را برای محدود کردن پیامدهای تغییرات آب‌وهوایی در کره زمین لازم است، توصیف می‌کند. سناریوهای انتشار آلاینده‌ها در آینده از سال ۲۰۱۵ تا ۲۱۰۰ با سطوح مختلف انتشار گازهای گلخانه‌ای، تصویر واضحی مبنی بر اینکه چگونه تغییرات آب‌وهوایی در قرن حاضر تحت تأثیر نفوذ انسان قرار دارد ادامه خواهد یافت. در هر پنج سناریوی انتشار آلاینده‌های منتشر شده از سوی هیئت بین‌دولتی تغییرات آب‌وهوای (IPCC) ^۱ دمای سطح جهان تا اواسط قرن افزایش می‌یابد. در این فاز از تلفیق و اداشت

شایان ذکر است که خروجی‌های مدل‌های فاز ششم تغییر اقلیم به تازگی منتشر و در دسترس محققین

مؤثر با استفاده از نرم افزار NETWAT برآورد گردید، ET_c تبخیر و تعرق در شرایط مشابه واقعی اما بدون محدودیت آبی است. قابل ذکر است ردپاهای آب سبز و آب آبی برحسب مترمکعب بر تن نیز از تقسیم آب مصرفی سبز و آبی بر مقدار محصول تولیدی محاسبه گردید.

ردپای کربن^۲

ردپای کربن بعنوان یکی از تأثیرات عمده زیست محیطی در مطالعات مختلف معرفی گردید. در واقع ردپای کربن مقیاسی از مقدار کل خروجی دی اکسید کربن و متان حاصل از جمعیت یک بخش یا فعالیت تولیدی با در نظر گرفتن همه منابع و ذخایر در موقعیت زمانی و مکانی آن جمعیت یا فعالیت تولیدی بود. ردپای کربن در این مطالعه با استفاده از مطالعات مولی و همکاران (۲۰۱۹؛ فان و همکاران ۲۰۲۱) از مجموع کربن دی اکسید منتشر شده ناشی از مصرف سوخت های فسیلی، کود، سم، الکتریسیته، مصرف رول های نایلونی و میزان آبیاری در سطح زیرکشت هر محصول از طریق ضرب در میزان ضریب محتوای کربن از مصرف هر نهاده بخش کشاورزی بر میزان عملکرد هر محصول محاسبه گردید. مقدار ردپای کربن در بخش کشاورزی براساس رابطه ۳ محاسبه شد.

$$\text{Carbon footprint} = \sum_{i=1}^I \frac{\left(\frac{Ceuf.Fa \sum_{k=1}^k A + Cep.Pa \sum_{k=1}^k A + Ceaf.Afa \sum_{k=1}^k A + Ced.Da \sum_{k=1}^k A}{Cei.Eia.\theta_i \sum_{k=1}^k A} \right)}{\sum_{k=1}^k Y} \quad (\text{رابطه ۴})$$

مصرف رول های نایلونی کشاورزی (کیلوگرم/ هکتار)، Ced ضریب انتشار کربن در استفاده از سوخت دیزل (کیلوگرم CO_2 / لیتر)، Da مقدار مصرف سوخت دیزل در هکتار هر منطقه (لیتر/ هکتار)، Cei ضریب انتشار کربن از برق برای آبیاری (کیلوگرم CO_2 / کیلو وات. ساعت)، Eia مقدار مصرف برق منطقه (کیلو وات. ساعت/ هکتار)، θ_i ضریب تبدیل محدوده آبیاری در سطح زیر کشت هر محصول و Y عملکرد محصولات مورد بررسی بود.

گازهای گلخانه ای و خط سیرهای اجتماعی- اقتصادی در سناریوها استفاده شد. بنابراین در مطالعه حاضر تغییرات آینده دما و بارش در حوضه آبریز کشف رود با بهره گیری از نتایج برون داد مدل های فاز ششم انجام گرفت.

محاسبه اجزای ردپای آب^۱ و انرژی

ردپاهای آب سبز و آب آبی برای محصولات زراعی حوضه مورد مطالعه در استان خراسان رضوی با استفاده از مطالعات عباسی و رمضانی (۲۰۱۴؛ هاکسترا و چاپاگین ۲۰۰۸؛ اشکتراب و بخشوده ۲۰۲۱) محاسبه گردید. بنابراین حجم مصرف آب آبی ($CWU_{blue,Irr}$) و آب سبز ($CWU_{green,Irr}$) بترتیب براساس روابط ۲ و ۳ محاسبه گردید.

$$CWU_{blue,Irr} = IR = 10 * IE * GI \quad (\text{رابطه ۲})$$

$$CWU_{green,Irr} = 10 * P_{eff} = 10 * (ET_c - IR) \quad (\text{رابطه ۳})$$

براساس رابطه ۲، نیاز خالص آبیاری (IR) برحسب میلی متر) از حاصل ضرب نیاز ناخالص آبیاری در راندمان متوسط آبیاری (IE) در منطقه محاسبه گردید و در نهایت نیاز ناخالص آبیاری (GI) برحسب میلی متر) می باشد. همچنین در رابطه ۳، P_{eff} بارندگی

مطابق رابطه ۴، متغیر Carbon footprint ردپای

کربن و پارامترها بترتیب Ceuf هزینه های مصرف برق برای فرآوری مواد غذایی هر منطقه (میلیون ریال/ هکتار)، Fa میزان مصرف کود در هکتار هر منطقه (کیلوگرم/ هکتار)، A سطح زیرکشت محصولات (هکتار)، Cep ضریب انتشار کربن در استفاده از سموم دفع آفات (کیلوگرم CO_2 / کیلوگرم)، Pa مقدار مصرف سموم دفع آفات در هکتار هر منطقه (کیلوگرم/ هکتار)، Ceaf ضریب انتشار کربن در استفاده از رول های نایلونی کشاورزی (کیلوگرم CO_2 / کیلوگرم)، Afa مقدار

^۲Carbon footprint

^۱ Water footprint

نتايج و بحث

از منظر تغييرات فصلي پيش بيني شده، مقدار بارش در فصل بهار در حوضه آبريز براي تمام سناريوها بين ۴/۲۸ تا ۶/۹۵ درصد افزايش و مقدار بارش براي فصول تابستان و پاييز براي تمام سناريوها نيز کاهش يافت. مقدار کاهش براي فصل تابستان بين ۱۰/۶۷ و ۲۱/۸۱ درصد و براي فصل پاييز بين ۱/۳۶ تا ۳/۴ درصد برآورد شد. مقدار بارش در فصل زمستان تنها براي سناريو بدبينانه (SSP5-8/5) يک مقدار افزايشي و در دو سناريو ديگر تغييرات قابل توجهي روي نداد. در تمامي سناريوهاي مورد بررسي مقدار ميانگين دماي حداقل ماه هاي مختلف نسبت به دوره جاري افزايش يافت. بيشترين مقدار افزايش دما مربوط به ماه سپتامبر (۱/۷۷، ۲/۱۹ و ۲/۱۸ درجه سلسيوس) بترتيب براي سناريوهاي خوشبينانه، ميانه و بدبينانه (SSP1-2/6، SSP3-7/0 و SSP5-8/5) بود. همچنين ميانگين حداقل دماي سالانه (۴/۴۸ درجه سلسيوس) در دوره جاري براي سناريوهاي خوشبينانه، ميانه و بدبينانه (SSP1-2/6، SSP3-7/0 و SSP5-8/5) بترتيب ۲۲/۲۱، ۲۴/۸۵ و ۲۶/۳۳ درصد افزايش يافت. در ادامه اثرات تغيير دما و بارش تحت سناريو ميانه و بدبينانه اقليمي بر عملکرد و نيازآبي محصولات کشاورزي منتخب در حوضه آبريز با فرض ثابت بودن ساير شرايط مورد تجزيه و تحليل قرار گرفت.

مطابق نتايج (جدول ۱) متوسط عملکرد محصولات زراعي حوضه تحت سناريوهاي اقليمي کاهش يافت. بيشترين کاهش عملکرد در سناريو ميانه را محصول جو و يونجه با ۲۵/۷ و ۲۵/۶ درصد دارا بودند. همچنين کمترين کاهش عملکرد در سناريو مذکور بترتيب به محصولات گوجه فرنگي، پياز، گندم، خيار، چغندر قند و ذرت اختصاص يافت. ميانگين عملکرد يونجه ۱۰/۳۳ تن در هکتار در سال جاري بود که با تغيير شرايط آب و هوايي (سناريو بدبينانه) به ميزان ۸/۵ تن در هکتار کاهش يافت. شايدان ذکر است که عملکرد محصول پياز و سيب زميني در سناريو خوشبينانه (بترتيب ۴۰/۳۸ و ۲۷ تن در هکتار نسبت به حالت جاري ۴۰/۶۴ و ۲۷/۱۳ تن در هکتار کاهش ناچيزي معادل ۰/۶۴ درصد

دارد. بنابراين يافته ها حاكي از آن بود که الگوي توزيع بارش و دما در طول دوره رشد محصولات مورد بررسي به گونه اي بود که مقدار بارندگي نيازآبي گياه را تأمين نموده و مطابق با نتايج مطالعات استيو و همکاران (۲۰۱۵؛ دانشگر و همکاران ۲۰۲۱؛ نيك مهر و زيبايي ۲۰۲۰) عملکرد محصولات نيز کاهش چنداني نيافت. بعبارتي ديگر تغيير شرايط اقليمي بعنوان مهمترين فاکتور در فرايند توليد محصولات زراعي در سطح حوضه آبريز كشف رود شناخته شد و علاوه بر عملکرد محصولات، درآمد کشاورزان را نيز تحت تاثير قرار داد.

از ديگر اثرات تغيير شرايط اقليمي افزايش نيازآبي محصولات بود. نيازآبي محصولات در سناريوهاي مختلف و درصد اختلاف آن ها نسبت به سال جاري در جدول ۲ نشان داده شد. با اعمال سناريوهاي خوشبينانه و بدبينانه تغيير اقليم ميانگين نيازآبي تمامي محصولات زراعي حوضه آبريز طی سال هاي ۲۰۱۳-۲۰۴۰ افزايش يافت. بيشترين تاثير بر نيازآبي محصولات مورد بررسي در سناريو بدبينانه نسبت به سناريو خوشبينانه و ميانه به وقوع پيوست.

مطابق نتايج (جدول ۲) بيشترين تاثير تغيير اقليم بر نيازخالص آبي به محصولات سيب زميني (معادل ۶۴/۸ درصد) و پياز (معادل ۵۹/۳۷ درصد) در سناريو بدبينانه اختصاص يافت. مشابه نتايج نيك مهر و زيبايي (۲۰۲۰؛ کلبعلي و همکاران ۲۰۲۱؛ مولي و همکاران ۲۰۱۹) نيازآبي محصولات در دوره ۲۰۱۳-۲۰۴۰ در سناريو بدبينانه و ميانه افزايش يافت. افزايش نيازآبي در شرايط تغيير اقليم از يک سو و کاهش آب در دسترس از سوي ديگر موجب شد بخشی از تقاضاي آب مورد نياز گياهان تأمين نشده و تنش آبي بين محصولات ايجاد شود. به دنبال افزايش تنش آبي، عملکرد محصولات مختلف نيز در سطح حوضه آبريز نيز کاهش يافت. بنابراين افزايش نياز خالص آبي محاسبه شده براي هر يک از محصولات زراعي در نتيجه افزايش تغييرات دما در طول دوره رشد محصول و افزايش تبخير و تعرق تحت شرايط اقليمي دور از انتظار نيست.

جدول ۱- تأثیر سناریوهای تغییر اقلیم بر متوسط عملکرد محصولات زراعی حوضه آبریز (تن-هکتار)

محصول	عملکرد در سال شبیه سازی	سناریو خوشبینانه (SSP1-2/6)	درصد تغییر	سناریو میان	درصد تغییر	سناریو بدبینانه (SSP5-8/5)	درصد تغییر
گندم	۳/۳۳	۳/۲۶	-۱/۸	۳/۲۰	-۴/۲	۳/۰۲	-۹/۳
جو	۳/۰۸	۲/۸۶	-۴/۳۸	۲/۶۶	-۱۳/۴	۲/۲۸	-۲۵/۷
ذرت علوفه ای	۴۹/۲۷	۴۷/۷۶	-۳/۰۷	۴۳	-۱۳	۴۱/۸۸	-۱۵
خیار	۲۰/۱۴	۱۹/۰۸	-۵/۲۶	۱۸/۵	-۹	۱۸	-۱۲/۸
پیاز	۴۰/۶۴	۴۰/۳۸	-۰/۶۴	۳۸/۵	-۵/۵	۳۷/۵	-۷/۷
سیب زمینی	۲۷/۱۳	۲۷	-۰/۶۴	۲۵/۲	-۷/۱۴	۲۳	-۱۵/۵
چغندر قند	۲۶/۲۴	۲۵/۵۶	-۳	۲۳	-۱۳	۲۲/۷	-۱۳/۵
گوچه فرنگی	۲۳/۵۲	۲۳	-۱/۵۶	۲۳	-۲/۰۸	۳۱/۳	-۶/۶
یونجه	۱۰/۳۳	۱۰	-۷/۲۹	۸/۵	-۱۹	۷/۷	-۲۵/۶

منبع: یافته های تحقیق.

محصولات در سطح حوضه می باشد. در اکثر مطالعات مختلف افزایش تقاضای آب آبیاری بیش از ۱۰ درصد بعنوان مرز مواجه شدن سیستم کشاورزی با تنش آبی معرفی گردید. لذا با توجه به مبنا قرار دادن این مرز، می توان نتیجه گرفت که محصولات زراعی مورد بررسی در حوضه آبریز در شرایط اقلیمی پیش بینی شده برای سال های ۲۰۱۳-۲۰۴۰ با تنش شدید و افزایش نیاز آبی مواجه خواهند بود. لذا انجام مطالعات و اقدامات تطبیقی تحت شرایط تغییر اقلیم برای محصولات مورد بررسی در منطقه امری اجتناب ناپذیر بود.

مقدار تغییر نیاز خالص آبی عمده محصولات مورد بررسی در حوضه آبریز کشف رود تحت سناریو اقلیمی بدبینانه به دلیل منطبق بودن دوره رشد آنها با فصل بارش بیشتر پیش بینی شد. بطور مثال دوره رشد گندم، جو، چغندر قند و سایر محصولات تقریباً در اکثر نقاط داخل حوضه با سه فصل پاییز، زمستان و بهار که عمده بارش های سالانه در آنها روی می دهد منطبق بود. لذا کاهش بارش در سناریو اقلیمی بدبینانه بدین مفهوم بود که بخش کمتری از نیاز خالص آبی محصولات مورد بررسی در فصل پاییز از طریق بارش تأمین خواهد شد، بنابراین نیاز به آبیاری بیشتری برای

جدول ۲- تأثیر سناریوهای تغییر اقلیم بر (ردپای آب) محصولات زراعی حوضه آبریز (مترمکعب-هکتار)

محصول	نیاز آبی سال شبیه سازی	سناریو خوشبینانه (SSP1-2/6)	درصد تغییر	سناریو میان	درصد تغییر	سناریو بدبینانه (SSP5-8/5)	درصد تغییر
گندم	۶۱۴۹/۰۱	۶۳۲۰/۶	۲/۷۹	۶۵۷۸/۰۱	۶/۹	۷۴۴۴/۸	۲۱/۰۷
جو	۲۶۸۱	۲۷۸۸/۴	۳/۹	۳۳۷۸/۳۷	۲۵/۹	۳۴۳۲	۲۷/۹
ذرت علوفه ای	۱۵۶۸۸	۱۶۴۵۲	۴/۸۶	۲۰۴۳۳/۳۵	۳۰/۲۴	۲۱۰۲۲	۳۳/۹
خیار	۱۲۶۹۹	۱۴۷۸۰/۱	۱۶/۳۸	۱۵۶۶۷	۲۳/۳	۱۶۸۱۴/۴۲	۳۲/۴۰
پیاز	۱۴۰۵۴	۱۷۳۶۶/۰۲	۲۳/۵۶	۲۱۹۳۶/۰۳	۵۶/۰۷	۲۲۴۰۰/۰۳	۵۹/۳۷
سیب زمینی	۱۳۱۹۵	۱۹۸۸۵/۸	۵۰/۷	۲۱۰۲۲/۰۳	۵۹/۳۱	۲۱۷۵۰/۰۳	۶۴/۸
چغندر قند	۱۷۵۹۷	۱۹۵۱۴/۸	۱۰/۸	۲۱۰۲۲	۱۹/۴۶	۲۳۷۶۴	۳۵/۰۴
گوچه فرنگی	۱۲۶۴۰	۱۴۴۹۸	۱۴/۷	۱۵۵۳۸	۲۲/۹	۱۸۲۸۰	۴۴/۶
یونجه	۱۳۲۶۹	۱۷۳۶۶	۳۰/۸۷	۲۰۱۹۸/۳	۵۲/۲	۲۰۱۹۸/۳	۵۲/۲

منبع: یافته های تحقیق.

بطور کلي نتايج نشان داد بيشترين تغيير در عملکرد محصول در شرايط اقليم متعلق به دو محصول يونجه و جو بود. بنا بر اين ضروري است سياست گذاران و برنامه ريزان بخش کشاورزي به بحث تغيير اقليم و کاهش عملکرد محصولات توجه ويژه اي داشته باشند؛ تا علاوه بر اتخاذ سياست هاي مناسب در جهت مديريت ريسک محصولات، ريسک توليد کشاورزان را نيز کاهش دهند و از سوي ديگر با ارائه سازوکار مناسب و با ارزيابي پيش بيني هاي دقيق تغييرات اقليمي مانع از نوسانات توليد محصولات راهبردي شوند. از جمله سياست هاي لازم براي توسعه بخش کشاورزي، سياست حمايتي دولت در جهت افزايش بهره وري آب و عملکرد محصولات کشاورزي بود که با اجراي اين سياست علاوه بر جبران کمبود توليد محصولات بر درآمدزايي کشاورزان نيز مؤثر مي باشد. با در نظر داشتن اينکه بررسي تغييرات اقليمي موضوع فرامنطقه اي است، ضروري است که پروتکل هاي منطقه اي و ناحيه اي در سطح حوضه هاي آبرزي کشور اجرا گردد تا گروه هاي ذينفع بهتر بتوانند در مقابل تغييرات اقليمي

محافظت شوند و تمهيدات لازم براي جبران نوسانات توليد از طريق افزايش واردات و کاهش صادرات محصول يا در صورت لزوم کشت فراسرزميني اتخاذ گردد.

در ادامه به منظور صرفه جويي و جلوگيري از هدررفت آب و افزايش راندمان مصرف آب، اجزاء ردپاي آب بطور مثال ردپاهای آبي و آب سبز براي محصولات مختلف در (جدول ۳) نشان داده شد. همانطور که مشاهده شد مجموع بيشترين ردپاي آب با حدود ۱۸ هزار مترمکعب متعلق به هر هکتار محصول چغندر قند بود. بعد از آن ذرت علوفه اي، پياز، يونجه، گوجه فرنگي و خيار بترتيب با ۱۵، ۱۴، ۱۳ و ۱۲ هزار متر مکعب در هکتار در رتبه هاي بعدي قرار گرفته اند. همچنين ردپاي آب براي محصول گندم و جو نيز بترتيب برابر ۷۳۵۹ و ۳۹۱۱ مترمکعب در هکتار برآورد شد. شايدان ذکر است در محاسبه ردپاي آب، استراتژي تمام آبياري در نظر گرفته شد و تاکنون تأثير اتخاذ استراتژي هاي کم آبياري بر ردپاي آب محصولات انجام نشده بود.

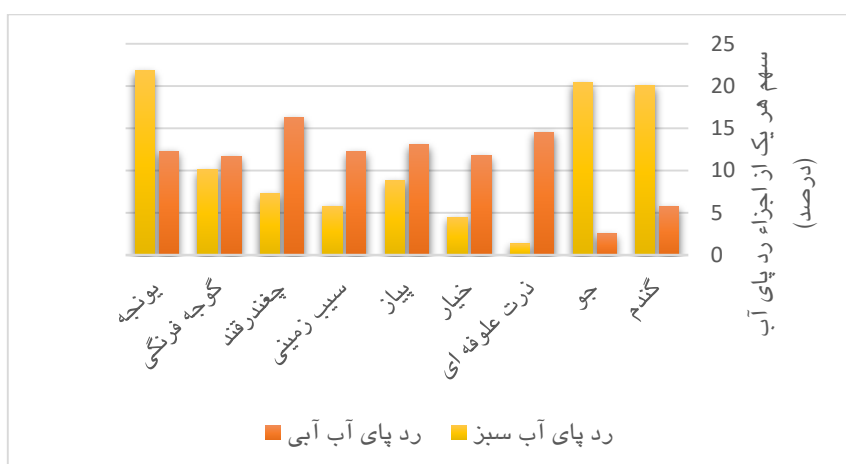
جدول ۳- شبیه سازی اجزا ردپای آب در محصولات منتخب آبی حوضه آبریز در سال های ۲۰۱۳-۲۰۴۰ (مترمکعب بر هکتار)

محصول	ردپای آب آبی	ردپای آب سبز	جمع کل
گندم	۶۱۴۹/۰۱	۱۲۱۰	۷۳۵۹/۰۱
جو	۲۶۸۱	۱۲۳۰	۳۹۱۱
ذرت علوفه ای	۱۵۶۸۸	۸۰	۱۵۷۶۸
خيار	۱۲۶۹۹	۲۷۰	۱۲۹۶۹
پياز	۱۴۰۵۴	۵۳۰	۱۴۵۸۴
سيب زميني	۱۳۱۹۵	۲۵۰	۱۳۵۴۵
چغندر قند	۱۷۵۹۷	۴۴۰	۱۸۰۳۷
گوجه فرنگي	۱۲۶۴۰	۶۱۰	۱۳۲۵۰
يونجه	۱۳۲۶۹	۱۳۲۰	۱۴۵۸۹

منبع: یافته های تحقيق.

محاسبه شد. مطابق (شکل ۴) سهم هر يك از اجزا در ردپاي كل محصولات نشان داده شد.

شايدان ذکر است که سهم ردپاهای آب سبز و آب آبی در توليد هر هکتار از محصولات در حوضه آبريز با در نظر گرفتن راندمان آبياري ۴۵ درصد

شکل ۴- سهم هر یک از اجزای ردپای آب محصولات زراعی حوضه آبریز (مترمکعب بر هکتار)

مکعب بر تن نسبت به سایر محصولات بیشتر بود. همچنین ردپای آب سبز نیز در محصول جو معادل ۴/۳۹۹ متر مکعب و بیشتر از ردپای آب سبز گندم بود. کمترین ردپای آب سبز در محصولات ذرت علوفه‌ای، سیب‌زمینی، پیاز، خیار، چغندر قند و گوجه‌فرنگی بترتیب ۱/۷، ۱۳، ۱۳/۰۴، ۱۳/۴، ۱۶/۸ و ۱۸/۲ مترمکعب بر تن محاسبه شد.

براساس آنچه توضیح داده شد، ردپای آب بیانگر میزان آب مصرفی واقعی محصول در سه جزء آبی، سبز و خاکستری بود. به‌منظور ارزیابی دقیق میزان آب مصرفی در بخش کشاورزی از ردپای آب محصول در سناریوهای مختلف اقلیم بهره گرفته شد. در (جدول ۵) نتایج ارزیابی ردپای آب محصولات زراعی حوضه آبریز کشف رود در سناریوهای (خوشبینانه، میانه و بدبینانه) ارائه شد. نتایج نشان داد محصول یونجه با ۲۶۲۳/۲ مترمکعب بر تن در سناریو بدبینانه بیشترین و ذرت علوفه‌ای با ۵۰۲ مترمکعب بر تن کمترین ردپای آب در تولید محصول به خود اختصاص داد.

همان‌طور که در (شکل ۴) مشاهده شد، ذرت علوفه‌ای کمترین سهم در ردپای آب سبز (۱ درصد) در تولید هر هکتار را به خود اختصاص داد. در صورتی‌که سهم این محصول از ردپای آبی این محصول ۱۴/۵۲ درصد برآورد گردید. همچنین محصولات یونجه، جو، گندم و گوجه‌فرنگی بترتیب ۲۱/۸۵، ۲۰/۳۶، ۲۰/۰۳ و ۱۰/۰۹ درصد بیشترین سهم و مقدار قابل توجه‌ای از ردپای آب سبز را به خود اختصاص دادند. در مقابل سهم ردپای آب آبی محصولات ذکر شده بترتیب ۱۲/۳، ۲/۵، ۵/۷ و ۱۱/۷ درصد برآورد شد. مطابق نتایج مطالعات اشک‌تراب و همکاران (۱۴۰۰) سهم ردپای آب سبز برای محصولات یونجه، جو، گندم و گوجه‌فرنگی بیش از ۲۰ درصد و سهم ردپای آب آبی بطور متوسط ۱۲ تا ۱۶ درصد برآورد شد.

اجزا ردپای آب محصولات زراعی حوضه آبریز کشف رود در اراضی آبی در (جدول ۴) ارائه گردید. ردپای آب آبی برای محصول گندم معادل ۱۸۴۶/۵ متر

جدول ۴- شبیه‌سازی اجزاء ردپای آب در محصولات منتخب حوضه آبریز
۲۰۱۳-۲۰۴۰ (مترمکعب - تن)

محصول	ردپای آب آبی	ردپای آب سبز	جمع کل
گندم	۱۸۴۶/۵	۳۶۳/۴	۲۲۰۹/۹
جو	۸۷۰/۴	۳۹۹/۴	۱۲۶۹/۸
ذرت علوفه‌ای	۳۱۸/۴	۱/۷	۳۲۰/۱
خیار	۶۳۰/۵	۱۳/۴	۶۴۳/۹
پیاز	۳۴۶	۱۳/۰۴	۳۵۹/۰۴
سیب‌زمینی	۴۸۶/۳	۱۳	۴۹۹/۳
چغندر قند	۶۷۱	۱۶/۸	۶۸۷/۸
گوجه فرنگی	۳۷۷/۰۸	۱۸/۲	۳۹۵/۳
یونجه	۱۲۸۴/۵	۱۲۷/۸	۱۴۱۲/۳

منبع: یافته‌های تحقیق.

مجموع ردپای آب برای محصول گندم در (جدول ۴) برابر ۲۲۰۹/۹ مترمکعب بر تن محاسبه گردید. در صورتی که در جدول ۵ در سناریو بدبینانه مقدار ردپای آب برای گندم معادل ۲۴۶۵/۲ متر مکعب بر تن افزایش یافت. لذا بیشترین سهم آب را در الگوی کشت حوضه آبریز کشف رود در حالت معمول و بدون لحاظ تغییر شرایط اقلیمی را گندم دارا بود. بیشترین مقدار ردپای آب در سناریو اقلیمی بدبینانه علاوه بر گندم در سایر

محصولات از جمله یونجه، جو، چغندر قند و سیب‌زمینی بترتیب معادل ۲۶۲۳/۲، ۱۵۰۵/۳، ۱۰۴۶/۹ و ۹۴۵/۷ متر مکعب بر تن برآورد شد. شایان ذکر است، مقدار مقدار ردپای آب محاسباتی یونجه بدون تغییر شرایط اقلیمی (جدول ۴) برابر ۱۴۱۲/۳ مترمکعب بر تن و مقدار آن کمتر از محصول گندم برآورد شد، اما با تغییر شرایط اقلیمی و در شرایط بدبینانه مقدار ردپای آب در تولید محصول یونجه بیشتر از گندم بود.

جدول ۵- اثر تغییر اقلیم بر ردپای آب محصولات زراعی (مترمکعب-تن)

مقدار ردپای آب محصول				
محصول	سال شبیه‌سازی	سناریو خوشبینانه	سناریو میانه	سناریو بدبینانه
گندم	۱۸۴۶/۵	۱۹۳۹	۲۰۵۵/۷	۲۴۶۵/۲
جو	۸۷۰/۴	۹۷۵	۱۲۷۰/۰۶	۱۵۰۵/۳
ذرت علوفه‌ای	۳۱۸/۴	۳۴۴/۵	۴۷۵/۲۰	۵۰۲
خیار	۶۳۰/۵	۷۷۴/۶	۸۴۶/۹	۹۳۴/۱۳
پیاز	۳۴۶	۴۳۰/۰۳	۵۶۹/۸	۵۹۷/۳
سیب‌زمینی	۴۸۶/۳	۷۳۶/۵	۸۳۴/۲	۹۴۵/۷
چغندر قند	۶۷۱	۷۶۳/۵	۹۱۴	۱۰۴۶/۹
گوجه فرنگی	۳۷۷/۰۸	۴۳۹/۳	۴۵۷	۵۸۴/۰۲
یونجه	۱۲۸۴/۵	۱۷۳۶/۶	۲۳۷۶/۳	۲۶۲۳/۲

منبع: یافته‌های تحقیق.

ارزیابی ردپای کربن

با توجه به اینکه بخش انرژی نیز سهم بسزایی در انتشار گازهای گلخانه‌ای دارد، در میزان مصرف

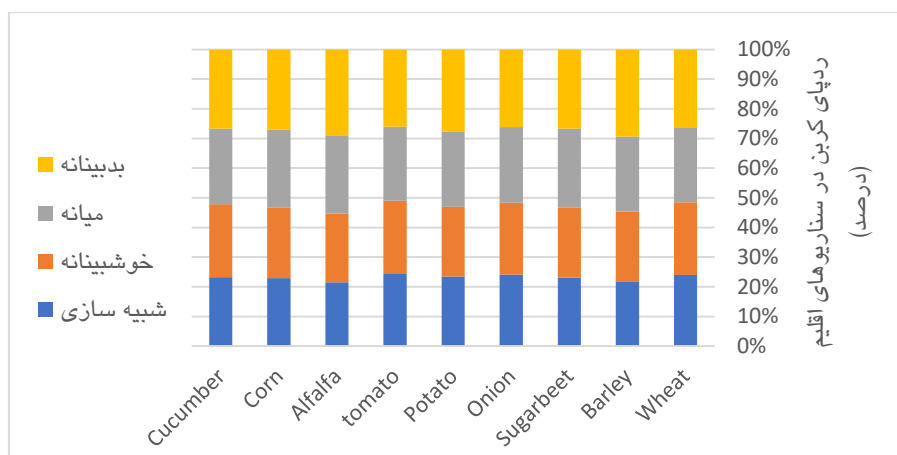
سوخت‌های فسیلی رتبه اول تولید انرژی را به خود اختصاص داد. براساس گزارش کنوانسیون تغییر اقلیم رتبه ایران در سال ۲۰۱۷ از نظر تولید گاز دی اکسید

بعبارتی کاشت این محصولات با ملاحظات و رعایت حداقل‌های زیست‌محیطی انجام گیرد. در این راستا با توجه به کاهش سطح زیرکشت، توسعه کشت ارگانیک، کشت محصولات گلخانه‌ای با هدف افزایش عملکرد، جلوگیری از انتشار گازهای گلخانه‌ای، مدیریت مصرف بهینه آب، تأمین امنیت غذایی (از طریق کشت فراسرزمینی یا تهیه طرح آمایش سرزمین) در راستای اهداف محیط‌زیست توصیه گردید. از این طریق میتوان از یک سو علاوه بر رفع عدم تعادل در بازار محصولات، الگوی کشت محصولات منطقه را نیز به سمت تولید محصولاتی با اثر محیط‌زیستی کمتر از جمله گندم، جو، یونجه و ذرت علوفه‌ای هدایت کرد. لذا با اصلاح الگوی کشت محصولات با در نظر داشتن اثرات زیستمحیطی علاوه بر افزایش بهره‌وری در مصرف نهاده‌ها، ظرفیت‌های تولید بخش کشاورزی را نیز میتوان به حداکثر رساند و در عین حال از آسیب‌ها و پیامدهای مخرب ناشی از تولید محصول جلوگیری بعمل آورد.

کربن هفتم دنیا بود. بنابراین با بکارگیری انرژی‌های تجدیدپذیر در راستای کاهش انتشار گاز دی اکسید کربن و همچنین کمی کردن میزان انتشار با استفاده از مقدار ردپای کربن می‌توان به کاهش اثرات تغییر اقلیم کمک کرد (ابوالقاسمی و همکاران ۱۳۹۸).

ارزیابی ردپای کربن و کاهش تشعشعات گازهای گلخانه‌ای از جمله مقیاس‌هایی بود که هر تولید کننده یا کشاورز باید آن‌ها را در فعالیت تولیدی مد نظر قرار دهد. براساس شکل ۵، در سناریو میانه بیشترین مقدار ردپای کربن به چغندر قند، پیاز، گوجه‌فرنگی، خیار و ذرت علوفه‌ای و کمترین مقدار آن به محصولات جو، یونجه و سیب‌زمینی تخصیص یافت.

در راستای حداقل‌سازی ردپای انتشار گازهای گلخانه‌ای و آسیب آن بر محیط‌زیست ضروری است که سطح زیرکشت محصولات کشاورزی که اثرات زیست‌محیطی بالایی دارند بطور مثال چغندر قند، پیاز، گوجه‌فرنگی، خیار و ذرت علوفه‌ای کاسته شود یا

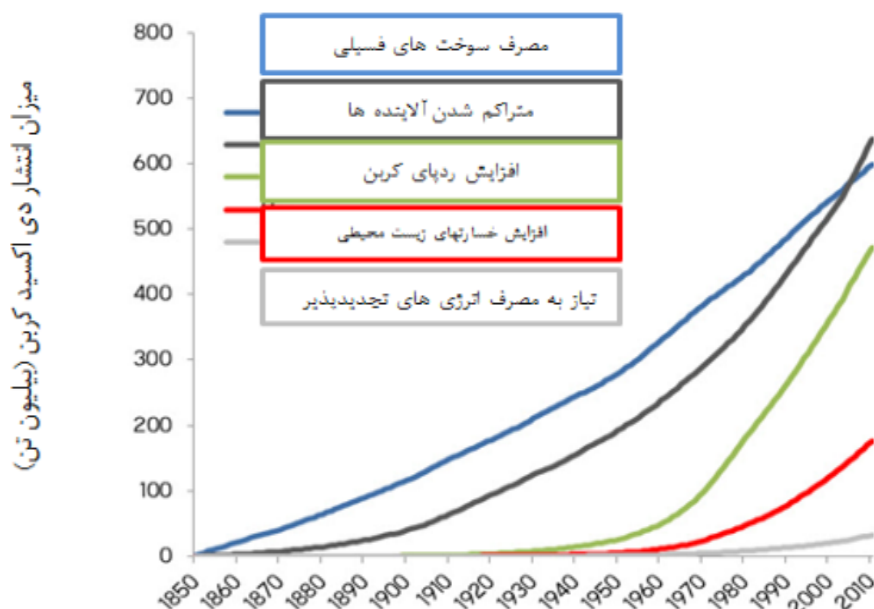
شکل ۵- اثرات تغییر اقلیم بر ردپای کربن در بین محصولات زراعی حوضه آبریز کشف رود

رشد توسعه صنعتی ناشی از مصرف بی‌رویه سوخت‌های فسیلی علاوه بر بروز خسارت‌های زیست‌محیطی، رشد بی‌رویه آلاینده‌ها در محیط زیست را نیز در پی داشته و از طرفی افزایش ردپای کربن ناشی از مصرف سوخت‌های فسیلی افزایش روند تغییرات اقلیم را به دنبال دارد (عابدی و سلطانی ۱۳۹۶). در صورت ادامه این روند بدون استفاده از انرژی‌های سازگار با اکوسیستم (انرژی‌های تجدیدپذیر) عدم

همچنین به منظور کنترل انتشار دی اکسید کربن در بخش کشاورزی و نقش مهم حامل‌های انرژی در این بخش، بایستی توجه خاصی به میزان و نوع حامل‌های انرژی مصرفی، نوع و میزان مصرف نهاده شود و با بهبود کارایی انرژی در بین محصولات مختلف و همچنین با جایگزینی انرژی‌های پاک به جای سوخت‌های فسیلی در بخش کشاورزی در جهت کاهش و تقلیل میزان انتشار دی اکسید کربن تلاش کرد.

بهره‌وري در جهت بازيفت پسماندها و تشويق صنايع به استفاده از تکنولوژي‌هاي پاک در جهت حفظ و بقاي اکوسيستم و در نهايت در ايجاد توازن زيست بوم امري مفيد و مؤثر خواهد بود.

پايداري در توازن اکوسيستم ايجاد خواهد شد. مصرف سوخت‌هاي فسيلى علاوه بر آسيب اکوسيستم باعث بروز پديده‌هاي تغيير اقليم مى‌شود (شکل ۶). اين روند با استفاده از استراتژي‌هاي توسعه پايدار از جمله

شکل ۶- روند مصرف سوخت‌های فسیلی و تأثیر آن بر محیط‌زیست

۱۴، ۱۳ و ۱۲ هزار متر مکعب در هکتار را به خود اختصاص دادند. قابل ذکر است ردپای آب برای محصول گندم و جو بترتیب معادل ۷۳۵۹ و ۳۹۱۱ مترمکعب در هکتار بود.

با توجه به نتایج حاصل از تحقیق پیشنهادات زیر ارائه شده است:

با توجه به مسئله کمبود آب در ایران و حوضه‌های آبریز به‌خصوص در حوضه آبریز کشف رود که یکی از بحرانی‌ترین حوضه‌ها از نظر میزان بارش و منابع آب زیرزمینی معرفی شد، ضرورت توجه به افزایش بهره‌وری آب در این حوضه برای پژوهشگران امری چالش‌برانگیز بود. در این راستا با مدیریت صحیح مصرف آب، راندمان آبیاری، کم‌آبیاری و افزایش بهره‌وری مصرف آب می‌توان اثرات فاکتورهای اقلیمی و کاهش بارندگی در کشور را جبران نمود و با تغییر الگوی کشت در راستای توسعه حفاظت محیط‌زیست،

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

در مطالعه حاضر اثرات تغییر اقليم بر میزان عملکرد، نیازآبی محصولات زراعی و ردپاهای آب محصول و انتشار گازهای گلخانه‌ای مورد ارزیابی قرار گرفت. برای این امر، در گام اول ابتدا حوضه آبریز مورد مطالعه در نرم‌افزار WEAP مدل‌سازی شد. گام دوم از مدل کالیبره شده برای ارزیابی سناریوهای اقلیمی بر میزان عملکرد و نیازآبی محصولات بهره گرفته شد. همچنین به‌منظور مدیریت منابع آب در بین محصولات زراعی مورد بررسی ردپاهای آب و انرژی ارزیابی شد. نتایج نشان داد در سناریوهای تغییر اقليم نیاز آبی محصولات منتخب افزایش و عملکرد محصولات کاهش یافت. محاسبه اجزاء ردپاهای آب آبی و آب سبز در هکتار محصولات مورد مطالعه نشان داد که بیشترین ردپای آب با حدود ۱۸ هزار مترمکعب متعلق به هر هکتار محصول چغندر قند و بعد از آن ذرت علوفه‌ای، پیاز، یونجه، گوجه‌فرنگی و خیار بترتیب معادل ۱۵، ۱۴،

کاشت این محصولات با ملاحظات و رعایت حداقل‌های زیست‌محیطی انجام گیرد. همچنین جایگزینی الگوی کشت محصولات به سمت تولید محصولاتی با اثرات زیست‌محیطی کمتر از جمله گندم، جو، یونجه و ذرت علوفه‌ای در نظر گرفته شود.

سپاسگزاری

مطالعه حاضر از پایان‌نامه دوره دکتری تخصصی اقتصاد کشاورزی مصوب در دانشگاه زابل استخراج شد. نویسندگان بر خود لازم می‌دانند مراتب تشکر صمیمانه خود را از حمایت‌های مادی و معنوی دانشگاه‌های زابل و علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، همکاری اساتید راهنما و مشاورین همچنین آقایان مهندس حمید عمرانیان (مدیرعامل شرکت مشاور هیدروتک توس) و دکتر حمید آهني بخاطر در اختیار گذاشتن اطلاعات تکمیلی موردنیاز و بسیار زیادی که ما را در انجام و ارتقای کیفی این پژوهش یاری دادند، اعلام کنند.

پایداری کشاورزی، خودکفایی و حفظ امنیت غذایی گام مهمی برداشت.

ردپای آب محصولات را نیز می‌توان با افزایش بازده محصول، استفاده از سیستم‌های آبیاری کارآمد، کاهش تبخیر و تعرق، کاهش هدر رفت کود، استفاده مؤثر از بارش، بهینه‌سازی کاشت محصول و انتخاب محصولات زراعی با عملکرد بیشتر کاهش داد.

تغییرات اقلیمی حاکم بر حوضه آبریز کشف رود منابع آبی این حوضه را بشدت از جنبه عرضه و تقاضا تهدید نموده، بنابراین سیاست‌های اجرایی با هدف جلوگیری از آسیب‌های افزایش دما نظیر توسعه گلخانه‌ها و اقداماتی نظیر مدیریت بهینه منابع آب و انرژی و تخصیص متعادل این منابع از اثرات منفی پدیده‌های اقلیمی بر بخش کشاورزی ممانعت بعمل آورد.

در راستای حداقل‌سازی ردپاهای آب و انرژی، انتشار گازهای گلخانه‌ای و آسیب آن بر محیط‌زیست، بایستی سطح زیرکشت محصولات کشاورزی که اثرات زیست‌محیطی بالایی دارند، بطور مثال چغندر قند، پیاز، گوجه‌فرنگی، خیار و ذرت علوفه‌ای کاهش یابد. بعبارتی

منابع مورد استفاده

- Abedi Z and Soltani P. 2016. Reducing the carbon footprint is an effective tool to deal with the unusual effects of climate change (by examining industry, agriculture, and construction separately), the 4th International Conference on Environmental Planning and Management. (In Persian).
- Abolghasemi M, Mousavi Reine SM and Yousefi, H. 2018. Carbon footprint and its calculation methods with emphasis on electricity production from fossil and renewable sources, Renewable and New Energy Scientific Quarterly, pages 34-41. (In Persian).
- Ashk-Trab N and Zibae M. 1400. Water footprint accounting of main crops in Fars province, Agricultural Economics Research, Volume 13, Number 1, Pages 207-234. (In Persian).
- Ababaei, B and Ramezani Etedali, H. 2017. Water footprint assessment of main cereals in Iran. Agriculture Water Management, 179: 401-411. (In Persian).
- Ababaei, B and Ramezani Etedali, H. 2014. Estimation of Water Footprint Components of Iran's Wheat Production: Comparison of Global and National Scale Estimates. Journal Environmental Process, 1:193-205. (In Persian).
- Casolani, N, Pattara C and Liberator L. 2016. Water and Carbon footprint perspective in Italian durum wheat production. Land Use Policy, 58: 394-402.
- Daneshgar H, Bagheri M, Mardani Najafabadi M, Alijani F and Yavari F. 1400. The effects of climate change on the hydrological and economic conditions of Bushkan plain farmers. Agricultural Economics Research, 13(2): 259-280. (In Persian).

- Dhaubanjhar S, Davidsen C and Bauer-Gottwein P. 2017. Multi-Objective Optimization for Analysis of Changing Trade-Offs in the Nepalese Water–Energy–Food Nexus with Hydropower Development. *Water*, 9: 162.
- Esteve P, Varela-Ortega C, Blanco-Gutiérrez I and Downing T.E. 2015. A hydro-economic model for the assessment of climate change impacts and adaptation in irrigated agriculture. *Ecological Economics*, 120: 49-58.
- Fan Z, Yanpeng C, Qian T, Benard A and Engel X.W. 2021. An optimal modeling approach for reducing carbon footprint in agricultural water-energy-food nexus system, *Journal of Cleaner Production* 316 (2021) 128325.
- Godarzi M. 2019. Familiarity with climate change and its effects on water consumption in agriculture, Research and Education Center for Agriculture and Natural Resources of Central Province, Office of Knowledge Network and Extension Media. (In Persian).
- Hoff H. 2011. Understanding the NEXUS .Background paper for the Bonn nexus conference: The water, energy, and food security nexus solutions for the green economy. Stockholm Environment Institute, Stockholm.
- Hoekstra AY and Chapagain, AK. 2008. Globalization of Water: Sharing the planet's freshwater resources. Blackwell Publishing, Oxford, UK.
- Kalbali E, Ziaee S, Najafabadi Mardani M and Zakerinia. 2021. Approaches to adapting to impacts of climate change in northern Iran: The application of a Hydrogy-Economics model. *Journal of Cleaner Production*, 280: Part 1, 124067.
- Khalili T, Sarai Tabrizi M, Babazadeh H and Ramezani H. 2018. Management of water resources of crops in Qom province using the concept of water footprint, *Ecohydrological*, 6(4): 1109-1119. (In Persian).
- Liani Q and Bakhshudeh M. 2021. The effects of climate change on the agricultural sector of the Khairabad river basin: the application of the WEAP model, *Agricultural Economic Research Quarterly*, 13(4):208-223. (In Persian).
- Li M, Fu Q, Singh VP, Liu D and Li T. 2019. Stochastic multi-objective modeling for optimization of water-food-energy nexus of irrigated agriculture. *Advances in Water Resources*, 127: 209-224.
- Mirzaei Sh, Mosaedi A and Zarghami, M. 2017. Investigating the importance of the water-energy-food security link in the Zarinah River basin, Iran, the 5th international conference on technology and energy management with the approach of linking energy, water and environment. Tehran. (In Persian).
- Nik Mehr S and Sebet M. 2019. Evaluation of the effects of climate change on the hydrological and economic conditions of South Karkheh Basin, *Journal of Economics and Agricultural Development*, pages 63-79. (In Persian).
- Sarabi M, Dasturani MT and Zareen A. 2019. Investigating the effects of future climate change on temperature and precipitation (a case study of Sed Targ watershed), *Journal of Meteorology and Atmospheric Sciences*, 3(1): 83-63. (In Persian).
- Salehi Kemerodi M and Shakri Bostanabad M. 2018. Investigating the impact of climate change on agricultural production and food security in East Azarbaijan Province, *Journal of Environmental Studies*, Volume 4, Number 3, and Pages 1801-1809.
- Studies on updating the balance of water resources of Qaraqom watershed, 2014.
- Wheeler T and von Braun J. 2013. Climate change impacts global food security. *Science*, 341(6145): 508-13.
- Zhang S, Taiebat, M, Liu Y, Qu S, Liang S, and Xu M. 2019. Regional water footprints and interregional virtual water transfers in China. *Journal of Cleaner Production*, 228, 1401-1412.